

Kmetijski list

Glasi lo Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo.

Izhaja vsak četrtek.
Naročnina:
 celoletno K 50.—
 pololetno 25.—
 Posamezna številka 1.—

**Kmet, pomagaj si sam,
 in svoje stališče v državi
 uravnaj si sam!**

Inserati:
 1 mm inseratnega stolpca stane za:
 male oglase K 1.—
 uradne razglase 1.50
 reklame 2.—

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 3 (nasproti dvorca).

† Vojvoda Mišić.

Ko zgublja jo v Beogradu v malenkostnih prepirih zaradi poslovnika konstituantne čase, je legel k večnem počitku mož, ki je z jekleno voljo in zmagovito vero izvojeval našo svobodo in z izvedbo ujedinjenja položil temelje naši konstituenti. Bil je to vojvoda Živojin Mišić, slavni naslednik velikega Putnika, eden največjih vojskovodij svetovne vojne in enako velik kot poštenjak, rodoljub, Jugosloven in človek.

Rojen leta 1855. v Struganiku pri Valjevu kot sin preprostih kmetijskih starišev, se je posvetil vojaški službi in postal polkovnik. Kot pravi rodoljub je nastopil proti brezvestnemu kralju Aleksandru, vsled česar je moral na angleško zahtevo zapustiti vojaško službo. Ob izbruhu prve balkanske vojne je bil zopet vpoklican in postal pomočnik vrhovnega poveljnika vojvode Putnika, kar je ostal do njegove smrti.

Z vzgledno spretnostjo je vodil vse prve vojne priprave začetkom svetovne vojne in kot poveljnik prve armade uničujoče razbil vso Potiorekovo armado. Ko se je morala pozneje srbska armada vsled bulgarske zahrbtnosti v nezasišlanem trpljenju umikati skozi Albanijo, je štiti vojvoda Mišić s svojo armado njen umik in storil čudež, da je rešil armado. Na Krfu, otoku smrti, je njegov neupogljiv duh zopet rešil srbsko armado, ki je kljub nečloveškim žrtvam in naporom bila skoraj gotova za nov boj. Pod njegovim vodstvom je odšla na solunsko fronto, osvojila Bitolj, predrila fronto, zlomila odporno silo centralnih držav in v sijajnem poletu osvobodila vso Srbijo — vojaško delo, kakor ga ne pozna zgodovina.

Grozen v zmagi, neupogljiv v nesreči, je bil vojvoda Mišić, kakor da bi bila v njem posebljena vsa neizmerna volja srbske vojske. Vzoren rodoljub, ki ni poznal drugega kakor blagor vse domovine, ki mu je bila vsa Jugoslavija, vseskozi poštenjak, ki zapuša, dasi eden prvih mož države, svojo rodbino nepreskrbljeno, je bil vojvoda Mišić poklican, da je bil slavni vodnik slavne armade.

Iz naroda je izšel, narodu je posvetil vse svoje ogromne sile in postal njegov osvoboditelj. Zato pa plaka ob njegovem grobu ves troime ni narod Srbov, Hrvatov in Slovencev in se v globoki hvaležnosti klanja njegovemu nesmrtnemu duhu. Plaka pa tudi v zavesti in veri, da je vojvoda Mišić položil našo armado in našo svobodo na tako čvrste temelje, da smemo verovati tudi v tretjo in končno zmago še neodrešenih.

Včna slava našemu osvoboditelju!

Utopiti nas hočejo.

(Piše dipl. agr. A. Jamnik.)

Zbira in pripravlja se material kot podlaga predstojke trgovinske pogodbe z Italijo. Kar se bo v tej pogodbi uveljavilo, približno isto bo obveljalo tudi v pogodbah z drugimi državami.

Pri sklepanju vsake trgovinske pogodbe z drugim državam nas posebno zanima carina. Dosedaj so bila v tem pogledu predložena trgovinski zbornici razna mnenja in zahteve, ki pa vse kažejo le zanimanje za koristi velikih trgovcev-eksporterjev, predvsem za varstvo tukajšnjih konsumnikov, prav nič se pa ne ozirajo na zaščito koristi pridelovalca — kmeta. Nočemo delati nikomur krivic in niti najmanjše nam ni na tem, da bi domačim konsumantom odvzeli in dražili njihove potreščine, toda to, da bi se pri sklepanju trgovinskih pogodb oziralo samo na konsumente, ni niti pravično, še manj pa koristno in pametno! Tu je potrebno, da se ima pred očmi splošno korist celokupnosti in treba je vse premotivirati s splošnega narodnogospodarskega stališča, do česar se žalibog ne povzpne ne velika večina konsumentov, ne vlada, ki bi morala vendar imeti nekoliko jasnejši in dalekosežnejši pogled.

Poverjeništvu za kmetijstvo je izdelalo obširen elaborat, zadevajoč omenjeno trgovinsko pogodbo. V njem zahteva, naj ostane izvozna carina (ki gre samo v breme kmeta) na živino, pogojno na žita, mleko in razne druge naše pridelke še nadalje v veljavi. Mi smo strogo proti temu in hočemo carine prost in pospešen izvoz vseh naših pridelkov po znižanih železniških tarifah, ki nam danes radi neumestnih izgovorov, da sedanje socialne razmere ne dovoljujejo prostega izvoza, gnijejo in se tako uničujejo milijarde narodnega premoženja. Dalje se poverjeništvu za kmetijstvo zavzema za to, da bi se naprej veljala izvozna carina na mleko, in sicer na liter v znesku 12 kron. To dela danes oddelek deželne vlade, ki bi moral štiti naše kmetijstvo! Poverjeništvu ve le predobro, da je bilo naše mlekarstvo vedno orientirano na prodajo v Primorje. Poverjeništvu mora tudi vedeti, da ostaja danes v Ljubljani na tisoče litrov pasteriziranega mleka neprodanega. Kam tedaj s takim, za sirijske takorekoč mrtvim mlekom, katerega struktura je tako spremenjena, da se za napravo dobrega sira težko more porablja? In vendar ne preostaja drugega, kakor da se ne prodano mleko porablja za izdelavo slabega sira, čeprav imamo že itak dovolj dobrega sira za izvoz. Ali namerava poverjeništvu naše mlekarstvo tako uničevati, ker preprečuje izvoz? Zahtevamo carine prost izvoz mleka, konsumu pa naj se da pravico, da za primer, če kak dan potreba ne bi bila pokrita, manjka joče množine vzame in dopolni od množin, namenjenih za izvoz.

Liter mleka je po svoji sestavi vreden okoli devet kron. Zakaj se tedaj hoče zaprečevati, da bi pridelovalec mogel priti do boljših cen z izvozom, ko doma že itak od nekada dela v izgubo. Mari menijo nekateri narodni negospodarji z uničevanjem kmeta množiti narodno premoženje? Če postane kmet berač, so vsi državljani berači, je tudi država sama beraška in poginu izročena.

Istotako govori elaborat kmetijskega poverjeništvu o možnosti uvoza italijanskega vina. O uvozu ita-

lijanskega vina ne dopustimo niti govora! Vinogradništvo preživlja v državi vsaj bomo nekaj milijonov ljudi, pa naj bi dopustili, da italijanska konkurenca zadrgne tem ljudem vrv okoli vratu? Ali naj se morda ogrevamo za klerikalni nasvet, da se trte poraze in se po vinogradih sadi fižol, ko je vendar vsakemu otroku znano, da je večina vinogradniške površine neprimerna za gojenje katerekoli druge kulture kot samo trte!

Na uvoz italijanskega vina zahtevamo tako visoko prohibitivno carino, da se uvoz popolnoma onemogoči. Saj moramo istočasno skrbeti, kam bomo prodajali naše vino, ki ga imamo vsako leto 2 do 3 milijone hektolitrov preko domače potrebe. Na uvoz vsakega tuje ga vina sploh se mora postaviti najmanj 12 dinarjev carine pri litru. Naloga države pa bi morala biti, da skrbi in podpira vinogradništvo tako, da bi bil z zvišano produkcijo naš vinogradnik v stanu tudi glede cen konkurirati z Italijani in vino oddajati ceneje kot ti.

Prav tako zahtevamo prohibitivno uvozno carino na južno sadje (izvzemši na omejeno množino citron in pomaranč, ki pa morajo prihajati v našo državo v zabojih, izdelanih pri nas in iz našega lesa), dalje prohibitivno uvozno carino na cvetlice, zelenjavo in solivje ter še nekatere druge stvari kakor tudi žim višjo uvozno carino na peneta vina.

Kmetje! Nihče se za zaščito vaših koristi ne zgane in prav gotovo bi vi utrpeli nepreračunljivo škodo, ako ne bi imeli svoje „Samostojne kmetijskestranke“, ki ne bo dopustila, da vas žive zabijejo v zemljo. Strankino vodstvo je zastavilo vse sile, da se ne uresniči želje tistih, ki nikoli ne uvidevajo koristi splošnosti. Strankino vodstvo bo storilo vse, da vas obvaruje vsake škode. Ako bi se to ne zgodilo, zahvalite se vsem tistim lažiprijateljem, ki vas poznajo samo pred volitvami, drugače pa žive in živeti hočejo na račun vaših žuljev.

Mi gremo v ta boj z gotovostjo zmage, od vas tovariši, pa pričakujemo, da nas boste vsestransko moralno podpirali. Sklicujte seje, sestanke, shode ter sestavljajte resolucije, pa nam jih vpošiljajte!

K sklepu poudarjamo, da smo se trudili pričujoče vrstice napisati kar najbolj mirno, a upamo, da bo vsakdo uvidel, da spričo nameravanih, tako težkih atentatov na kmetijski stan ni čudno, če je tupatam upravičeno padla tudi kaka „gorka“.

Beograjski časopisi.

Pogostoma čujemo, da so časniki ogledalo duše naroda. Jaz tega ne verujem: ne za slovensko, a še manj za beograjsko časopisje. Ako bi bila duša našega naroda res taka, kakršna se včasih izraža v naših časnikih, potem bi bilo to v resnici žalostno in borba za boljše bodočnost bi bila pač le brezupna neumnost.

Slovinci smo v zadnjih dvajsetih letih že vajeni različnih načinov in metod v zablodah politične žurnali-

stike, vajeni čitati laži, obrekovanja, blatnja in natolcevanja, vajeni demagošva, osebnega boja, zakulisnih spletk in podivjanih strasti, toda kar nudijo v tem pogledu v Beogradu od časa do časa različni novinarski bašibozuki, to je za nas čisto nekaj novega, to je poseben pojav onega balkanizma, ki je zašel v beograjsko politiko, in katerega je treba na novo in na poseben način študirati. Od časa do časa pronica to tudi v slovensko časopisje, zlasti če pomislimo, kako slabe zveze imajo z beograjskimi dogodki skoro — z malo izjemo — vsi slovenski časopisi, in da so nehoti navezani na pomoč svojih beograjskih tovarišev.

Vzrokov novinarske pokvarjenosti je več. Gotovo ni najzadnji ta, da ima Beograd preveč časnikov. Več kakor polovico preveč za svojo potrebo. Iz tega nastaja konkurenca in za konkurenco je dobro pri južni vihravosti vsako sredstvo. Senzacija je vse. Drug vzrok je ta, da se vodi tu v prvi vrsti politika oseb, a ne politika načel. Stranke se navadno nazivajo po svojih voditeljih, katerih osebnim nagnenjem imajo v prvi vrsti služiti. Samo tako si je mogoče predstavljati tisto napravljajanje „štimumunge“, ki se jo pripravljajo in dela po več tednov za eno samo osebo. Kakor rečeno: saj smo Slovenci vajeni od doma čitati laži, zavijanja, tajeja in izkrivljanja dejstev, zlasti ob volitvah. Ali, da bi slovensko časopisje namenoma in zavestno opisovalo laž, prazno in neverjetno, kot dejstvo, ali da bi si popolnoma na suhem nekaj izmislilo, da tako iznese svojo pobožno željo v javnost, taki časopisi so vendarle — vsaj po mojem mišljenju — pri nas bele vrane. V Beogradu je to narobe. Tu je neizkrivljeno poročilo o činjenici bela vrana in jaz se vselej čudim, če berem kako nepristransko poročilo, ker je to izjema, nasprotno pa pravilo. Samo nekaj primerov, ki se tičejo našega kluba:

Ko sem se po praznikih vrnil v Beograd, sem sedel neko popoldne čisto sam v klubu. Prišel je pop Janjić, desna roka in adjutant Pašićev in tajnik radikalnega kluba k meni ter me povprašal po predsedniku Laziću, češ da bi se ministrski predsednik g. Pašić rad razgovarjal še tekom popoldneva z njim o mišljenju našega kluba nasproti novi vladi. Jaz sem mu odvrnil, da ga, kolikor vem, še danes ne bo v mesto in da sva dosedaj prišla samo jaz in drugi klubov podpredsednik, Dalmatinec Franić. Nato je g. Janjić odšel. Drug dan pa so vse beograjske novine prinesle obširno poročilo, da je ministrski predsednik Pašić sprejel v imenu zemljoradnikov podpredsednika Franića, kateri mu je podal obširno poročilo o mišljenju v klubu in njegovem zadržanju. Drugi dan je bil naš klub že večji in različni tovariši so napadli Franića, kako je mogel dati informacije kluba brez dovoljenja. No, to je siromak debelo gledal, ker ga ni bilo niti v zbornici, niti ga ni nihče zval, niti videl. Drug primer: Lazić in jaz sva šla kot klubova pooblaščenca k ministrskemu predsedniku Pašiću na razgovor glede mišljenja v klubu z ozirom na ustavo, glede vstopa v vladu pa ni bilo niti go-

vora. Razgovorov se je v ministrski posvetovalnici udeležil tudi še demokratskega kluba g. Lj. Davidović. Predala sva 22 pisanih točk, katere smatra klub kot načela, ki morajo priti v ustavo. Časopisje je napravilo iz 22 samo 20 točk. Izpustili so zlasti našo važno zahtevo: nadzorstvo države nad zlorabo velekapitala. Nadalje je časopisje pisalo o naši deseti točki, tako kakor da smatramo vero za privatno stvar vsakega posameznika, med tem ko smo mi dobesedno prepisali naš program, ki se glasi takole: Stranka štiti vero naroda. Vse vere so pred zakonom enake. Cerkev in vera se ne sme izkoriščati v politične svrhe. Nadalje je pisalo novinarstvo, da so vse naše točke sprejeli razen prve in druge, tičočih se stanovskega zastopstva v vseh zastopih in pa prava volilcev, po katerem smemo odpoklicati poslanca, kateri bi se jim izneveril, ter da sva midva na to pristala. Resnica pa je, da se je gospod Pašić previdno izogibal vsaki obvezni izjavi ter da je bil le g. Davidović pripravljen sprejeti 20 točk iz našega programa. Ves pogovor je veljal izključno ustavnemu vprašanju in samo g. Pašić je ponovno vabil, naj vstopimo v vladu. Jaz sem ga prav po »kranjsko« zavrnil, češ da se tako vabi otroke in ne poslance in da nismo prišli v Beograd po portfelje marveč da realiziramo naš program; če tega programa ne sprejmejo, nimamo v vladi ničesar iskati. Pred razstankom sta vprašala oba gospoda skoro istočasno, kaj naj rečemo časnikarjem, ki jih toliko čaka pred vrati, nakar sva midva odgovorila, da nič. Odobreno obojestransko. Gg. Davidović, Lazić in jaz smo odšli skupno. Zunaj nas je obsula cela truma žurnalistov. G. Davidović je odhitel v klubsko sobo, mahal z rokama, da danas nema ničta, midva pa sva jo urno mahnila v naš klub. Eden izmed gospodov je tekel za menoj prav do vrat klubove sobe ter me za božjo voljo prosil, naj mu povem, kdaj se bodo razgovori nadaljevali, češ da drugo že vse ve, a jaz mu nisem nič odgovoril. Drugi dan pa sem šel z debelimi očmi poročilo o našem razgovoru in vsa ona izkrivljena dejstva, ki so zašla iz beograjskega časopisja nato tudi v hrvatsko in slovensko časopisje.

In to je namen predstojecih vrstic. Klub zemljoradnički ni po godu ne eni starih strank, katere so bile dosedaj neomejene gospodarice situacije. Vse te stranke imajo namen kompromitirati naš pokret in naše gibanje ter vzeti našemu prizadevanju kredit in zaupanje med našim kmetiskim ljudstvom. Ker tega ne morejo gospodje storiti sami, zato se zatekajo k znani beograjski žurnalistiki, ker je le-ta v svojem poslu znana veščakinja. Težka je naša borba v tem oziru, ker je orožje neenako. Mi namreč nimamo svojega novinarstva. Bodri nas le zavest, da je resnica hčerka božja, katere ni mogoče nikdar ubiti, čeprav se jo za nekaj časa prisili k molčanju, da potem toliko glasneje govori.

Tovariši kmetje! Edini list na Slovenskem, ki bo poročal resnično in odkrito o stanju naše stvari, o svetem boju za Staro Pravdo, je »Kmetijski

Sporočajte uredništvu našega lista vse važnejše dogodke svojega kraja!

Prodaj 4000 do 5000 kg ovsene in ržene slame.

Cena po dogovoru. — Leopold Habe
v St. Vidu nad Ljubljano št. 42.

Žepne, stenske, nihalne, kuhinjske ure, budiljke, zlatino in srebrnino

kupite najceneje pri trvdki

Ivan Pakiž

v Ljubljani, Starl trg št. 20.

Živinski in kramarski sejmi

na Dobrni pri Celju se bodo
zopet vršili v ponedeljek po svečnici, na kvatni četrtak v mesecu septembru in na dan sv. Miklavža.

Kaj mora kmet vedeti o politiki?

„Samostojna kmetijska stranka za Slovenijo“ je založila knjižico z gorenjim naslovom, ki vsebuje v glavnem vprašanja in poglavja, kakor o političnih strankah, kaj je narod, kaj ljudstvo, kaj država, kaj naloga države, kaj državna ustava, kakšne so oblike držav, kaj vsebuje ustava, kdo izdaja zakone in kdo naredbe, kaj je vladar, kaj parlament, kaj ustavotvorna skupščina, dalje o državni upravi in ministrstvih, avtonomiji, občinah, volilni pravici in načinu volitev itd. Sploh tolači knjižica politiko in delovanje državne uprave in političnih strank.

Knjižico, ki stane 6 kron, po pošti pa 40 vin. več, razpošilja proti predplačilu upravništvo „Kmetijskega lista“ v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 9.

Zahtevajte ponudbe

za kolesno
avtomobilno
in polno

pnevmatiko!

Na drobno. Na debelo.

Cene izredno ugodne!

J. GOREC

Liubljana

Gospodsvetska cesta št. 14.

Hitro in točno razpošiljanje.

Krava s teletom se prodaj.

Kje, se zve v Zgornji Šiški št. 7 pri Ljubljani.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, r-litni prašek za prasice in za vsako živino, lekararji, trgovci, drogist in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obito predmet oglašen v Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561. — Ako Mastina v lekarjah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane 50 kron in se jih pošlje poštne prosto na dom.

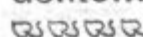
Mazilo zoper garje (refta) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 15 kron.

Lekarnar Trnkoci v Ljubljani (Slovenija) zraven rolovža.

Pozor mlinarji!

Ravnokar došla prvovrstna volnena in svilena mlinska sita (najbolj vseh vrst se dobe v trgovini AVUGUST ODEŽ, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 35, nasproti „Stare Tislarne gostilne“).

Brezdvomno

prihranite ogromno denarja z lastnim izdelkom mila in to z dodatkom lužnega kamna 138%.

Dobi se pri trvdki

STANE KASTELIC

trgovina suhe robe in mešanega blaga

v Novem mestu, Kastelčeva ulica št. 112.

Tam dobite tudi navodila.

Poskusite!

Ne bo Vam žal!

Pohišstvo domačega izdelka

v vseh modernih slogih, zlasti iz trdega in tudi iz mehkega lesa, vedno v zalogi. Izvršujejo se tudi vsa stavbna mizararska dela. Tvorilca lesenih podplatov itd.

Solidno delo!

Cene zmerni!

Fran Skafar,

strojno mizarstvo s parno silo

v Ljubljani, Rimska cesta št. 16.

Specialna trgovina angleškega sukna.

VELIKA ZALOGA! Solidne cene! BOGATA IZBIRA

manuf. kturnega in Lastni modni atelije. oblek lastnega izdelka po najnovejšem vsakovrstnih klobučih v ... Srajce, samoveznice kroju, površnikov in ... (kravate), nogavice itd. ... zimskih sukenj ...

Prva kranjska razpošiljalna

SCHWAB & BIZJAK

LIUBLJANA, Dvorni trg, pod Narodno kavarno.

Menjalnica Slovenske eskomptne banke

Telefon
Int. št. 3

Ljubljana

Telefon
Int. št. 3

nasproti glavnega kolodvora

kupuje in prodaja devize in valute po najugodnejših dnevnih cenah, sprejema vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po najugodnejših pogojih; ima poseben borzni oddelek.

Pnevmatike za avto in kolesa v vseh dimenzijah, gumijeve predmete, vsakovrstne žice za električno napeljavo, elektrotehnični material in vsakovrstne potrebščine priporoča po najnižjih cenah

M. Kuštrin,

Ljubljana, Dunajska cesta št. 20; telefon št. 470.

Podružnica: Maribor, Jurčičeva ulica št. 9.

„Impex“

eksportna in importna družba z o. z.

Ljubljana

Telefon št. 70

Brzjavlj: „Impex“

Krekov trg števil. 10

kupuje po najvišjih cenah:

- 1.) hlode, deske in trame;
- 2.) drva, ogilje;
- 3.) žito, moko in poljske pridelke sploh;
- 4.) mast in slanino;
- 5.) živino in prasice;
- 6.) razne sirovine itd.

prodaja po najnižjih cenah (samo na debelo):

- 1.) manufakturno in konfekcijsko blago;
- 2.) kolonialno in specerijsko blago;
- 3.) železnino, stroje, orodje;
- 4.) kemikalije (galico itd.);
- 5.) mineralije (bencin, petrolej itd.);
- 6.) razne sirovine itd.

P. n. občinstvu, se priporoča
na novo ustanovljena trvdka
mešanim blagom

Mihael Vintar v Novem mestu.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

Pozor! Dospela je velika pošiljatev raznih gumbov za suknje, igel, modnega blaga, finih žlic, toaletnih in čevljarskih potrebščin in orodja.

Na debelo in na drobno.

Za obilen obisk se priporoča trvdka

Josip Petelinc

tovarniška zašoga šivalnih strojev v LJUBLJANI, Sv. Petra nasip št. 7.

EKONOM, d. d. v Ljubljani,

Gošna ulica št. 3,

priporoča raznovrstna žita, kakor pšenico, ovce, lepo staro koruzo, potem razne mlevske izdelke iz pšenice in koruze, dalje fini dvo-kronski petrolej, razna sol in druge gospodarske potrebščine. Pri odjemu celih vagonov dovoljujemo znaten popust.

Zahtevajte cenovnike!

Strojne tovarne in livarne d. d. Ljubljana

Telefon
Int. 230.

Dunajska cesta št. 35.

Brzjavke:
„Stroj“.

Stroji za obdelovanje lesa, specialni stroji za fabricacijo upognjenega pohištva in lesenih ovek, stiskalnice za klobuke. Francoisove in Peltonove turbine.

Naprave za mline in žage.

Razne armature, sesaljke, ognjegasne brizgalnice itd.

Zvonovi v vsaki velikosti.

Modro galico kg po 20kron

za krajevne odbore SKS. in kmetijske organizacije oddaja meseca januarja proti plačilu v naprej, le v celih vagonih, franko vse železniške postaje v Sloveniji.

d. d. Ekonom v Ljubljani.

Drugim se oddaja ta modra galica pod istimi pogoji kilogram po 21 kron. Za manjša naročila, toda le v celih sodih ali zabojih, veljajo te cene franko kolodvor Ljubljana.